در پرتو وحی

پیامبران برای تبیین احکام الهی با زبان قوم خود مبعوث می‌شوند

«(کافران چگونه است که مدعی می‌شوند زبان محمد(ص) را نمی‌فهمند، در حالی که او و کتابش به زبان ایشان نازل شده است) ما هیچ پیامبری را نفرستادیم مگر به زبان قوم خودش، تا حقایق را به روشنی برای آنها آشکار سازد و تبیین نماید (پس اینها بهانه‌هایی بیش نیست) خداست که هرکه را بخواهد گمراه می‌کند، و هرکس را بخواهد هدایت می‌نماید (با توجه به زمینه‌های درونی آنها، زیرا خداوند چنین خواسته که اطاعت از دستوراتش باعث هدایت گردد و عدم پیروی از پیامبران باعث انحراف و سرگردانی و گمراهی می‌شوند) و او (در انجام تصمیمش) شکست‌ناپذیر و (در تعیین احکام و دستورات و هدایت بندگان یا گمراه ساختن ایشان) حکیم است (و مطابق حقیقت و مصلحت بندگان عمل می‌کند).»

ابراهیم-٤

مقاله وارده

ایستگاه آخر کجاست؟

سید ابوالحسن موسوی طباطبایی

همه امور حکمرانی از خرد و کلان، چنانچه مورد غفلت یا بی‌توجهی قرار گیرند، سرانجام بر اثر گسترش و دامنه‌دار شدن، تبدیل به بحران می‌شوند. در این صورت، نادیده انگاشتن آنها و سکوت در برابرشان نوعی موضع‌گیری تلقی می‌شود و بی‌حجابی نیز از این قاعده برکنار نیست. در کنار خیل عظیم بانوان عفیف، محجبه و معتقدی که دامان پاکشان خاستگاه شهیدان وطن و مهد پرورش نسل مؤمن آینده است، عده‌ای نیز به‌عنوان بی‌حجاب یا فراتر از آن، با زیر پا گذاشتن حیا و عفت عمومی، مشغول نمایش و تبرج هستند. اما چنانچه باور کنیم دشمن از آن سوی مرزها با برنامه‌ریزی پیچیده، سرمایه‌گذاری کلان و به‌کارگیری همه توان شرارت و شیطانی خود، بی‌حجابی و عریانی را وسیله‌ای برای اضمحلال و نابودی بنیان خانواده‌های نجیب و اصیل ایرانی قرار داده، خواب راحت از چشمانمان ربوده می‌شود و ضرورت مقابله با آن را هرچه سریع‌تر در دستور کار قرار می‌دهیم.

قانون در غبار سکوت

اگر قانون و سیاست رسمی کشور در موضوع حجاب همچنان معتبر است، نسبت میان این قانون و آنچه امروز در فضای عمومی جامعه دیده می‌شود چیست؟ اگر قرار نیست قانون اجرا شود، تکلیف جامعه با قانونی که همچنان وجود دارد چه خواهد بود؟ و اگر بناست به مرحله اجرا درآید، در برابر گسترش آشکار بی‌حجابی، برهنگی و ولنگاری در پوشش عمومی، چرا از سوی مسئولان سه قوه موضعی روشن و یکپارچه دیده نمی‌شود؟ سکوت همیشه نشانه موافقت نیست و ممکن است ناشی از ملاحظات، تغییر سیاست، ناتوانی در اجرا، اختلاف نظر میان مسؤولان یا حتی تلاش برای پرهیز از ایجاد تنش اجتماعی باشد. اما از منظر افکار عمومی، چنین سکوتی می‌تواند این پرسش را ایجاد کند که آیا آنچه روزی تخلف تلقی می‌شد، اکنون عملاً به امری پذیرفته‌شده و هنجار اجتماعی تبدیل شده است؟! نمی‌توان از یک سو قانونی را برقرار دانست و از سوی دیگر درباره نحوه اجرای آن هیچ توضیح روشنی به جامعه نداد. مردم حق دارند بدانند سیاست رسمی کشور چیست؛ نه آنکه در چرخه رفتارهای متفاوت و بعضاً متناقض دستگاه‌های مختلف، متحیر بمانند. اخیراً معاون رئیس‌جمهور در امور زنان و خانواده چنین اظهار داشته است که حجاب یک موضوع فرهنگی است و موضوع فرهنگی را نمی‌توان با ضربه باتوم اصلاح کرد(!) وی در ادامه بر ضرورت اقناع خانواده‌ها تأکید نموده است. بدیهی است که فرهنگ را نمی‌توان صرفاً با ابزار قهری ایجاد کرد. در شکل‌گیری حجاب نیز به‌عنوان یک باور و رفتار پایدار، خانواده، مدرسه، دانشگاه، رسانه، مسجد، نهادهای فرهنگی و الگوهای اجتماعی همگی نقش دارند. اما همین‌جا این سؤال جدی مطرح می‌شود که اگر حجاب مقوله‌ای فرهنگی است، کارنامه فرهنگی دولت در این زمینه چیست؟

اگر دولت معتقد است راه‌حل اقناع است، توضیح دهد که در طول این دو سال برای اقناع چه کرده و چه برنامه‌ای برای خانواده‌ها تدارک دیده و اجرا نموده است؟ چه تولید فرهنگی گسترده‌ای صورت گرفته است؟ چه اقدام مؤثری در رسانه‌ها و فضای مجازی انجام شده است؟ نقش مراکز علمی و فرهنگی، آموزش‌وپرورش و دانشگاه‌ها چه بوده است؟ برای تقویت الگوهای پوشش اسلامی چه سیاستی در حوزه فرهنگ، هنر و رسانه دنبال شده است؟ و مهم‌تر از همه، نتیجه این سیاست‌ها چه بوده است؟

زیرا نمی‌توان فرهنگی بودن موضوع را بهانه‌ای برای کنار گذاشتن وظیفه قرار داد. اتفاقاً اگر مورد بحث فرهنگی است، مسؤولیت دستگاه‌های فرهنگی بیشتر می‌شود، نه کمتر. نمی‌توان گفت چون فرهنگ را نمی‌توان با باتوم اصلاح کرد، پس دولت در برابر چالش پیش‌رو وظیفه‌ای ندارد.

«باتوم راه‌حل نیست» به معنای «بی‌عملی، راه‌حل است» نیست! دوگانه‌ای که از اساس، وجود ندارد.

مسأله دیگری که باید روشن شود، خودِ تعبیر «باتوم» است. در بحث عمومی درباره حجاب، معمولاً وانمود می‌شود که یک طرف خواهان اقناع فرهنگی است و طرف دیگر طالب برخورد مستقیم و انتظامی. اما آیا واقعاً انتخاب، فقط میان این دو گزینه است؟ چرا باید چنین دوگانه‌ای ساخته شود؟ می‌توان هم‌زمان معتقد بود که فرهنگ با اجبار و تحمیل ایجاد نمی‌شود و در عین حال باور داشت که دولت در برابر قانون، هنجارهای عمومی و ارزش‌های مورد حمایت نظام حقوقی کشور مسؤولیت دارد.

میان اقناع فرهنگی و برخورد خشن، طیف گسترده‌ای از ابزارهای قانونی، آموزشی، رسانه‌ای، اجتماعی و سیاست‌گذاری وجود دارد. بنابراین نقد دولت این نیست که چرا با «باتوم» مخالف است. چه کسی گفته است فرهنگ را باید با باتوم ساخت؟! اگر دولت معتقد است که شیوه موجود برای مواجهه با حجاب مناسب نیست، ضرورت دارد یک سیاست جایگزین روشن را معرفی کند. نمی‌توان یک سیاست را کنار گذاشت و جای خالی آن را با سکوت پر کرد.

اگر برخورد انتظامی مناسب نیست، سیاست فرهنگی شما چیست؟ اگر قانون موجود نیازمند اصلاح است، مسیر اصلاح‌تان کدام است؟ اگر اقناع راه‌حل است، سازوکار اقناع چیست؟ اگر هدف حفظ انسجام اجتماعی است، چگونه می‌توان هم انسجام اجتماعی را حفظ کرد و هم نسبت به مسأله‌ای که بخش قابل توجهی از جامعه آن را یک موضوع دینی و فرهنگی حیاتی می‌داند، سیاست روشن داشت؟ اینها پرسش‌هایی است که با گفتن «حجاب مسأله فرهنگی است» پاسخ داده نمی‌شود.

در جمهوری اسلامی ایران، ساختار حقوقی کشور بر مبانی اسلامی تعریف شده و اصل چهارم قانون اساسی تصریح می‌کند که قوانین و مقررات باید بر اساس موازین اسلامی باشد. اصل سوم قانون اساسی نیز می‌گوید: «دولت جمهوری اسلامی ایران برای رشد فضایل اخلاقی بر اساس ایمان و تقوا و مبارزه با کلیه مظاهر فساد و تباهی، موظف است محیط مساعدی ایجاد کند.» در چنین چارچوبی، مقوله حجاب را به‌عنوان واجب شرعی نمی‌توان صرفاً به سلیقه شخصی یا یک موضوع بی‌ارتباط با سیاست عمومی تقلیل داد.

البته حتی تعبیر «حجاب یک مسأله فرهنگی است» نیز نیازمند دقت است. حجاب می‌تواند هم‌زمان یک مسئله دینی، فرهنگی، اجتماعی و در عین حال حقوقی باشد. اینکه یک رفتار، ریشه فرهنگی دارد، مانع از آن نیست که قانون‌گذار درباره آن قانون وضع کند. همان‌گونه که بسیاری از مسائل اجتماعی ریشه فرهنگی دارند، اما در عین حال قانون نیز درباره آنها ضوابط دارد. بنابراین «فرهنگی بودن» و «قانونی بودن» دو مفهوم متعارض نیستند. ممکن است یک رفتار، از نظر منشأ و ماهیت، فرهنگی باشد و در عین حال در نظام حقوقی کشور برای آن قواعدی تعیین شده باشد.

اگر دولت اجرای قانون عفاف و حجاب را به دلیل پیامدهای اجتماعی یا اختلاف درباره شیوه اجرای آن مناسب نمی‌داند، این موضوع می‌تواند محل بحث باشد. اما در این صورت باید میان دو چیز تفکیک کرد: نقد یک قانون با بی‌اعتنایی به قانون یکی نیست. ممکن است دولت معتقد باشد یک قانون آثار نامطلوبی دارد یا اجرای آن در شرایط فعلی به مصلحت نیست. اما این دیدگاه باید از مسیرهای حقوقی و سیاسی مربوط به خود پیگیری شود. جامعه بیش از شعار، نیازمند شفافیت است، بیش از تهدید، خواهان سیاست روشن است و بیش از برخوردهای مقطعی، متقاضی تکلیف مشخص می‌باشد.

در نهایت، اگر قرار است حجاب مسأله‌ای فرهنگی باشد، باید برای فرهنگ کار کرد. اگر موضوعی قانونی است، باید تکلیف قانون را روشن کرد. اگر مقوله‌ای دینی است، باید نسبت حکومت با آن ارزش دینی را مشخص کرد و اگر جامعه تغییر کرده است، باید برای این تغییر، سیاستی اندیشید، نه اینکه صرفاً از کنار آن عبور کرد. هیچ‌یک از اینها الزاماً به معنای برخورد خشن نیست. اما همه آنها به معنای مسؤولیت‌پذیری است.

برای بخش بزرگی از جامعه ایران، مسأله حجاب صرفاً یک قرارداد اجتماعی یا یک انتخاب فرهنگی نیست، بلکه ریشه در باور دینی دارد. در این نگاه، حجاب یک حکم شرعی است و بی‌حجابی گناه تلقی می‌شود. پس وقتی دولت جمهوری اسلامی درباره حجاب سخن می‌گوید، نمی‌تواند این موضوع را به سبک زندگی یا اختلاف سلیقه فرهنگی تقلیل دهد، زیرا مبنای نظام سیاسی کشور با اسلام تعریف شده است. البته از این گزاره نیز نباید نتیجه گرفت که برای تحقق یک حکم دینی، هر نوع روش اجرایی مجاز است. می‌توان هم به وجوب شرعی حجاب باور داشت و هم درباره بهترین شیوه‌های اجتماعی و فرهنگیِ تحقق آن بحث کرد و مجموعه‌ای از ابزارهای فرهنگی، آموزشی، رسانه‌ای، اقتصادی و اجتماعی را برای رسیدن به هدف مورد نظر خود به‌کار گرفت. اما آنچه قابل پذیرش نیست، تبدیل شیوه اجرا به اصل بی‌تفاوتی است. اگر حجاب از نظر دولت یک ارزش دینی و فرهنگی است، باید نشان دهد برای حفظ و تقویت آن چه می‌کند و اگر معتقد است مسأله باید به مرور زمان حل شود، این مرور زمان تا کجا ادامه خواهد یافت؟ زیرا هیچ جامعه‌ای نمی‌تواند برای همیشه میان قانون، باور دینی، سیاست رسمی و واقعیت اجتماعی در وضعیت ابهام باقی بماند. بالاخره باید نقطه‌ای وجود داشته باشد که مسؤولان بگویند از اینجا به بعد، سیاست ما روشن است و آن نقطه، همان چیزی است که در ابتدا پرسیده‌ایم: حد یقف کجاست؟

پزشکیان:

با هم‌افزایی و انسجام داخلی بر مشکلات غلبه می‌کنیم

رئیس‌جمهور با تأکید بر ضرورت حفظ وحدت و انسجام داخلی در شرایط کنونی گفت: دولت با وجود فشارهای اقتصادی، تحریم‌ها و هزینه‌های ناشی از جنگ، روند خدمت‌رسانی و اجرای پروژه‌های کلان کشور را متوقف نکرده و یقین داریم با مشارکت، همدلی و هم‌افزایی همه ظرفیت‌های کشور می‌توان بر مشکلات غلبه کرد.

نشست هم‌اندیشی «ظرفیت‌سازی و هم‌افزایی ظرفیت‌های ملی برای خنثی‌سازی راهبرد دشمن در جنگ ترکیبی علیه کشور» روز یکشنبه(۲۹شهریورماه) با حضور مسعود پزشکیان، رئیس‌جمهور، جمعی از فعالان سیاسی، مدیران اجرائی و مسئولان حوزه‌های دینی و فرهنگی برگزار شد.

در این نشست، محسن رضایی، حجت‌الاسلام والمسلمین حاج علی‌اکبری، مهرداد بذرپاش، صادق محصولی و حجت‌الاسلام والمسلمین خاموشی، ضمن ارائه دیدگاه‌ها و پیشنهادهای خود درباره مهم‌ترین مسائل سیاسی، اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و امنیتی کشور، بر ضرورت هم‌افزایی ظرفیت‌های ملی، تقویت انسجام اجتماعی و بهره‌گیری از توانمندی‌های خارج از ساختار دولت و نیروهای مسلح برای مواجهه مؤثر با ابعاد مختلف جنگ ترکیبی تأکید کردند.

رئیس‌جمهور نیز پس از استماع دیدگاه‌ها، ضمن تشریح اقدامات دولت در شرایط دشوار کنونی، بر الزامات حفظ وحدت، ارتقای تاب‌آوری ملی و فعال‌سازی ظرفیت‌های مردمی برای خنثی‌سازی راهبردهای دشمن تأکید کرد.

پزشکیان در ابتدای سخنان خود با مروری بر شرایط کشور در دوران جنگ و برنامه‌های دشمن اظهار داشت: آنچه در شرایط حساس کنونی حائز اهمیت است، تداوم فعالیت‌های اجرائی و جلوگیری از توقف روند توسعه کشور است.

رئیس‌جمهور با اشاره به استمرار اجرای پروژه‌های کلان ملی گفت: در حساس‌ترین شرایط، روند اجرای پروژه‌های بزرگ کشور متوقف نشد. کاهش ۵ درصدی مصرف برق، افزایش مستمر تولید برق و توقف روند افزایشی مصرف بنزین، بدون ایجاد اختلال در زندگی مردم، از جمله اقداماتی است که با برنامه‌ریزی دولت صورت گرفته است.

پزشکیان به تلاش دولت برای مدیریت آثار فشارهای اقتصادی اشاره کرد و افزود: دیپلماسی فعال، پیگیری پروژه‌های کریدوری، باز نگه داشتن مسیرهای مبادلاتی، تأمین کمبودهای دارویی و برنامه‌ریزی برای جلوگیری از توقف فعالیت صنایع در شرایط ناترازی انرژی، از جمله دستاوردهای مهم دولت است.

وی با اشاره به ضرورت مشارکت همه جریان‌ها گفت: ارائه پیشنهاد و انتقاد درباره عملکرد دولت در تئوری ساده است، اما در میدان عمل با پیچیدگی همراه است. دعوت از همه برای مشارکت یک باور جدی در دولت است که باید به عمل، اجرا و پاسخگویی منتهی شود.

پزشکیان افزود: دولت با وجود بدهی‌های به‌جامانده، محدودیت‌های صادرات نفت و هزینه‌های ناشی از جنگ، ضمن پرداخت تعهدات، روند توسعه کشور را متوقف نکرده است.

رئیس‌جمهور معیشت مردم را از اولویت‌های اصلی دانست و گفت: رفع بیکاری و مشکلات معیشتی از اولویت‌های جدی است و قابل قبول نیست فردی در کشور با مشکل معیشتی مواجه باشد. در همین راستا جلسات مستمری برای تقویت حمایت‌های معیشتی از جمله افزایش اعتبار کالابرگ در حال برگزاری است.

حفظ عزت و احترام مردم در مراجعه به دستگاه‌های اجرائی الزامی است

همچنین پزشکیان روز یکشنبه (۲۹ شهریورماه) در آیین نخستین جشنواره سالانه ارزیابی و پایش عملکرد معاونت امور مجلس، وزارتخانه‌ها و دستگاه‌های اجرائی، از اقدامات انجام‌شده در ارتقای سطح خدمت‌رسانی قدردانی کرد و گفت: معاونین امور مجلس می‌توانند در آگاهی‌بخشی به افکار عمومی نقش فعال ایفا کنند. حرف حق را بیان کنید، دوستی و برادری را گسترش دهید و ارتباط با جامعه را به عنوان یک ضرورت دنبال کنید.

رئیس‌جمهور حفظ عزت و احترام مراجعه‌کنندگان را الزامی دانست و تصریح کرد: اگر انجام کاری از نظر قانونی امکان‌پذیر نبود، باید با احترام برخورد شود و لحن ما نباید همراه با طعنه و کنایه باشد.

پزشکیان همچنین بر همکاری کامل با نهادهای نظارتی و نمایندگان مجلس در مسیر تحقیق و تفحص تأکید کرد و افزود: تقویت وحدت و انسجام از راه خدمت به مردم می‌گذرد. باید از بیان حرف‌های فرعی دور شویم و آن‌ها را جایگزین مسائل اصولی نکنیم. یکی از دلایل نارضایتی مردم بی‌توجهی به آن‌هاست و اگر برای برون‌رفت از مشکلات راه‌حل داشته باشیم، بستر نارضایتی ایجاد نخواهد شد.

وی با تأکید بر پرهیز از وعده‌های غیرقابل اجرا یادآور شد: دادن وعده‌هایی که توان عمل به آن‌ها را نداریم بزرگ‌ترین گناه است. ضرورت دارد نظام بودجه‌ریزی متناسب با منابع و مصارف باشد و ایجاد توقع بدون پشتوانه مالی نادرست است.

پزشکیان با اشاره به مسئولیت حاکمان بر اساس آموزه‌های دینی گفت: نباید بی‌تفاوت از کنار آسیب‌های اجتماعی و افراد ضعیف بگذریم. همچنین پرهیز از اختلافات سلیقه‌ای و حزبی پیش‌نیاز خدمت است، چرا که ریشه بسیاری از مشکلات در منّیت نهفته است.

رئیس‌جمهور درباره سیاست خارجی و منطقه‌ای تصریح کرد: ما خواهان جنگ و درگیری نیستیم، اما در برابر زور و قلدری کوتاه نخواهیم آمد. بر مبنای آموزه‌های دینی از صلحی که منجر به امنیت شود استقبال می‌کنیم، اما از مکر دشمن نیز غافل نمی‌شویم و بر سر پیمان‌های خود مردانه می‌ایستیم.

پزشکیان با تاکید بر لزوم اصلاح الگوی مصرف انرژی افزود: دستگاه‌های اجرائی باید مصرف را به گونه‌ای مدیریت کنند که مجبور به قطع برق یا گاز صنایع نباشیم. برای ایجاد تغییر رفتار، خود پیشتاز شده‌ام و دستور داده‌ام انرژی سرمایشی، گرمایشی و برق اتاق‌های بلااستفاده در محل کارم قطع شود.

رئیس‌جمهور در ادامه تشریح الزامات مدیریت اجرائی کشور در این آیین، با بازخوانی محورهای اساسی هم‌افزایی میان‌دستگاهی تأکید کرد: تنها راهی که مملکت ما را می‌تواند نجات بدهد وحدت و انسجام است.

وی با اشاره مجدد به مسئولیت خطیر معاونان پارلمانی در آگاهی‌بخشی، بر حاکمیت شفافیت، برخورد کریمانه با مردم و سعه‌صدر در مواجهه با ابزارهای نظارتی مجلس تأکید کرد و ارتقای خدمت‌رسانی واقعی را مرز میان نارضایتی و جلب اعتماد عمومی دانست.

پزشکیان با هشدار درباره تبعات ناگوار دادن وعده‌های بدون پشتوانه مالی، اصلاح نظام بودجه‌ریزی را از الزامات بنیادی حکمرانی برشمرد و یادآور شد که تمرکز بر اصول قرآنی و حمایت واقعی از اقشار آسیب‌پذیر، شاکله اصلی تعهد دولت در شرایط ویژه کنونی است.

بسیج مردم آرامش اجتماعی ایجاد می‌کند

علاوه بر این، رئیس‌جمهور روز یکشنبه (۲۹ شهریورماه) در نشست اعضای هیئت اندیشه‌ورز بسیج جامعه پزشکی کشور با تأکید بر لزوم تبدیل این همایش به فرآیندی مداوم در سطوح ملی و استانی گفت: بسیج مردم آرامش اجتماعی ایجاد می‌کند و می‌توان با تکیه بر اعتبار پزشکان و ظرفیت مساجد، به چالش‌های جامعه پاسخ داد.

وی با اشاره به تلاش دشمنان برای ایجاد تنش از طریق مسائل اجتماعی و اقتصادی، توجه به عواملی نظیر فقر، بیکاری، اعتیاد، سالمندی و زنان سرپرست خانواده را اولویت سلامت دانست.

پزشکیان خواستار احصای نقشه راهبردی، تشکیل کارگروه‌های تخصصی و بهره‌گیری از مساجد به عنوان پایگاه اجرائی شد و تصریح کرد صرفه‌جویی در هزینه‌ها و افزایش بهره‌وری، مصداق مقاومت اقتصادی است.

وی در پایان، توسعه ارتباطات میان بسیج پزشکی، مردم و دانشگاه‌ها را ضروری خواند و بر ارائه آموزش‌های اجتماعی از مدارس و ایجاد بسیج عمومی متخصصان برای اثرگذاری پایدار تاکید کرد.

حسینعلی حاجی دلیگانی، نماینده مجلس در گفت‌وگو با کیهان:

مردم مبعوث‌شده نماینده ۹۰ میلیون ایرانی هستند

سرویس سیاسی-

نماینده مجلس شورای اسلامی گفت: جانفدایان و مردم مبعوث‌شده به نمایندگی از ۹۰ میلیون ایرانی، هر شب این حضور را رقم می‌زنند.

حسینعلی حاجی دلیگانی، نماینده مجلس شورای اسلامی، در گفت‌وگو با کیهان درباره جریان غرب‌گرایی که به مدافعان کشور تهمت و توهین می‌زند و آنان را تخریب می‌کند، اظهار داشت: نخست اینکه امروز کشور در وضعیت جنگی قرار دارد و به اعتقاد من باید قوانین، چارچوب‌ها و ضوابط زمان جنگ در کشور ساری و جاری باشد، که متأسفانه این‌گونه نیست. از سوی دیگر، در همه جنگ‌ها ستون پنجم کار خود را می‌کند و این‌گونه اظهارنظرها به نوعی ایجاد رخنه در ستون نیروهای مدافع کشور است.

وی افزود: در کنار نیروهای مسلح، مردم حاضر در کف خیابان نیز از جمله مدافعان کشور هستند؛ همان‌ها که بیش از ۲۰۰ شب است در دفاع از ایران، یکپارچگی و تمامیت ارضی، سربلندی ایران و اسلام و انقلاب اسلامی و ولایت جانفشانی می‌کنند و وقت می‌گذارند، به‌ویژه بانوان و دیگر اقشار. بنابراین برخی افراد (یوسف پزشکیان) چیزی جز سخن گفتن از زبان دشمن و در جهت منافع او نیست. نماینده مجلس خاطر نشان کرد: این افراد گاه آگاهانه و گاه ناآگاهانه مواضعی علیه مردم مبعوث شده می‌گیرند که امیدواریم دسته دوم باشند. البته این مسئله به یک نفر محدود نیست و برخی افراد دیگر نیز همین مشی را تکرار می‌کنند. این پرسش جدی مطرح است که چه دلیلی دارد فردی که خود مسئول است، خانواده و فرزندش که هیچ مسئولیتی ندارد، درباره مسائل کشور اظهارنظر کند؟ این نوعی دخالت در امور کشور است.

نمایندگان ۹۰ میلیون ایرانی

حاجی دلیگانی درباره مطالبات مردمی و وضعیت اقتصادی گفت: بیش از ۲۰۰ شب است که مردم در صحنه حضور دارند و این حضور در هیچ جغرافیا و بازه زمانی مشابه و نظیری ندارد، در حالی که وضعیت اقتصادی دشواری را نیز شاهد هستیم. بنده معتقدم این افراد چون مطالباتشان، مطالبات عموم ملت ایران است، در واقع نمایندگی همه ملت ایران را بر عهده دارند.

وی افزود: از جمله مطالبات آنان سربلندی ایران است؛ همان چیزی که همه ایرانیان خواهان آن هستند. مطالبه دیگرشان حفظ تمامیت ارضی کشور است؛ یعنی با حضورشان در صحنه، عملاً با تلاش اغتشاشگران و تجزیه‌طلبان برای عرض اندام، تجزیه ایران یا ایجاد درگیری مقابله می‌کنند و هر ایرانی غیرتمند نیز خواهان حفظ یکپارچگی و تمامیت ارضی کشور است. مطالبه سوم آنان، جاری شدن احکام اسلام است که این نیز از خواسته‌های عموم ملت ایران است. بنابراین این افراد به نمایندگی از ۹۰ میلیون جمعیت، هر شب این حضور را رقم می‌زنند.

دستاوردهای بی‌نظیر حضور مردمی

نماینده مجلس خاطرنشان کرد: این حضور ثمرات بسیار ارزشمندی داشته که دستاوردهای آن تا سال‌ها قابل نوشتن است و در تاریخ نمونه‌ای برای آن وجود ندارد. این حرکت بستری با ظرفیت عظیم در میان مردم ایجاد کرد که بخشی از آن امروز پدیدار شده و بخش‌های دیگر هنوز به مرحله ظهور و فعلیت نرسیده است.

وی تصریح کرد: برای نمونه، بحث انتقام و قصاص جنایتکاران از جمله مطالباتی بود که محقق شد و در کشور و جهان طنین‌انداز شد و دشمن را دچار هراس کرد. نکته مهم دیگر اینکه مردم این حضور را علی‌رغم همه مشکلات اقتصادی انجام می‌دهند؛ حتی کسانی که در این تجمعات حاضر می‌شوند، ممکن است وضعیت اقتصادی بهتری از برخی دیگر داشته باشند، اما چون اصل مهم یعنی شرافت، عزت، سربلندی، تمامیت ارضی کشور و اسلام برایشان اولویت دارد، در این مسیر ایستاده‌اند.

عدم حضور برخی مسئولان در میان مردم

حاجی دلیگانی تأکید کرد: در مقابل، برخی از افراد دولت نه تنها به استقبال این حرکت مردمی نمی‌روند، بلکه تاکنون بسیاری از آنان حاضر نشده‌اند در میان این مردم حاضر شوند و با آنان گفت‌وگو کنند.

مطالبه ابلاغ قانون حجاب و تقویت خانواده

نماینده مجلس درباره مطالبات مردمی در تجمعات گفت: یکی از مطالبات مهمی که در این شب‌ها در تجمعات مشاهده می‌کنم، ابلاغ قانون مصوب مجلس یازدهم درباره تقویت خانواده و حجاب توسط رئیس‌مجلس است. این موضوع را در جلسه‌ای که در کنار مضجع شریف حضرت عبدالعظیم حسنی و در حضور همه نمایندگان برگزار شد، به آقای رئیس نیز گفتم که رضای خدا در امضای این قانون است و با امضا و ابلاغ آن، عاقبت‌به‌خیری نصیب ایشان خواهد شد.

ضرورت پناهگاه‌های عمومی و مراکز فرماندهی زیرزمینی

وی افزود: مطالبه مهم دیگری که مردم دنبال آن هستند، این است که مسئولان کشور مکان‌هایی در زیرزمین یا زیر کوه برای اداره کشور در زمان جنگ تعبیه کنند تا در شرایط بحرانی با پراکندگی مسئولان مواجه نشویم. همچنین ضروری است شهرداری‌ها اماکن عمومی را به عنوان پناهگاه برای مردم پیش‌بینی کنند. این نیز از مطالبات جدی مردم است.

درخواست برگزاری حضوری جلسات مجلس

نماینده مجلس خاطرنشان کرد: مردم می‌گویند مجلس درست است که برگزار می‌شود و در حدود سه ماه قوانین خوبی مانند مجازات جانیان بین‌المللی را تصویب کرده و اکنون نیز طرح مقابله با نفوذ را در دستور دارد، اما در عین حال خواستار آن هستند که جلسات مجلس در مکانی برگزار شود که همه نمایندگان به صورت حضوری در کنار هم باشند.

مطالبه بازدارندگی دفاعی و تسلیحات هسته‌ای

حاجی دلیگانی در پایان گفت: نکته آخر اینکه مردم از منظر بازدارندگی تأکید می‌کنند ایمان ملت ایران همواره در عرصه‌های مختلف، از جمله هفته دفاع مقدس که در پیش داریم، عامل پیروزی بوده است؛ در جنگ تحمیلی دوم و سوم نیز همین‌گونه بوده است. با این حال، مردم مطالبه می‌کنند که همان‌طور که در حوزه موشکی به توانمندی رسیده‌ایم، در حوزه هسته‌ای نیز آخرین سلاح‌های روز دنیا را در اختیار داشته باشیم.

تقابل امنیت وارداتی سعودی در برابر امنیت درون‌زای ایران

اثبات حقانیت الگوی توسعه رهبر شهید در میدان یمن

پیشروی‌های قاطع انصارالله در پاکسازی مناطق اشغالی، التماس نافرجام ریاض به واشنگتن و انفعال ائتلاف‌های نمایشی، پرده از پوشالی بودن امنیت وارداتی برداشت؛ شکستی استراتژیک که خط بطلانی بر توهم «توسعه وابسته به غرب» کشید و بار دیگر حقانیت دکترین انقلاب اسلامی مبنی بر استقلال و اقتدار درون‌زا را به رخ کشید.

آنچه این روزها در جغرافیای نبرد یمن جریان دارد، صرفاً یک جابه‌جایی نظامی ساده در نقشه یا عقب‌نشینی تاکتیکی چند تیپ از مزدوران وابسته به ریاض نیست؛ آنچه شاهدیم، تَرَک برداشتن آشکار سازه‌ای است که بیش از یک دهه با دلارهای نفتی و مشاوره‌های نظامی پنتاگون سرپا نگه داشته شده بود.

پیشروی‌های برق‌آسا و حساب‌شده رزمندگان انصارالله و ارتش مردمی یمن در مناطق راهبردی و پاکسازی گستره وسیعی از اراضی اشغالی، پرده از حقیقتی برداشت که سال‌ها در پس هیاهوی رسانه‌های سعودی پنهان می‌شد: مزدور، جنگجو نمی‌شود و ارتشی که با اسکناس سرهم‌بندی شده باشد، نخستین قربانی است.

خبرهایی که از راهروهای کاخ یمامه به بیرون درز می‌کند، تصویری تمام‌عیار از یک دستپاچگی سیستماتیک است. محمد بن‌سلمان، سرمست از وعده‌های پیشین، سراسیمه دست به تلفن شد و با دونالد ترامپ تماس گرفت؛ التماس برای مداخله فوری، فعال‌سازی توان هوائی آمریکا و مهار طوفان انصارالله.

اما پاسخ کاخ سفید همان سیلی همیشگی و تکراری واشنگتن به متحدان منطقه‌ای‌اش بود: یک «نه» قاطع و سرد. ترامپ، کاسب‌کارتر از آن است که بخواهد برای نجات خطوط دفاعی درهم‌شکسته مزدوران سعودی، هزینه‌ای پرداخت کند؛ پیامی صریح و تحقیرآمیز با این مضمون که تاریخ مصرف فاکتورهای شما تا پشت درهای میدان جنگ است، نه وسط معرکه.

شکستن بت الگوی توسعه سعودی

به گزارش خبرگزاری دانشجو؛ این شکست‌های پیاپی، تنها ضربه به هیمنه نظامی بن‌سلمان نیست و اصلا هدف این سیاهه هم شمردن شکست‌های سعودی از مجاهدان و قهرمانان یمنی نیست؛ این شکست‌ها تیر خلاصی است به یک جریان فکری غرب‌زده در داخل کشورمان که سال‌هاست پروژه تحقیر ملی را پیش می‌برد.

همان جریانی که تریبون‌های خود را هماهنگ کرده بود تا الگوی توسعه سعودی را، چون پتکی بر سر تفکر انقلابی و استقلال‌طلبانه بکوبد. همان‌ها که چشم بر نقض آشکار حقوق بشر، فقدان کوچک‌ترین بنیان‌های دموکراتیک و وابستگی مطلق اقتصادی عربستان می‌بستند و با نشان دادن ماکت‌های فانتزی شهر نئوم و بلندمرتبه‌سازی‌های ریاض، برای مردم ایران نسخه می‌پیچیدند که: «ببینید! دوران شعار دادن گذشته است، بروید توسعه را از بن‌سلمان یاد بگیرید؛ درهای کشور را به روی غرب باز کنید، سلاح بخرید و به مدار نظم آمریکایی وارد شوید تا آباد شوید»!

امروز باید همان مدعیان را پای میز پاسخگویی نشاند و پرسید: کجاست آن امنیت و توسعه‌ای که با یک پهپاد چند هزار دلاری یا یک تماس تلفنی بی‌پاسخ به واشنگتن، تمام زیرساخت‌هایش به لرزه می‌افتد؟ آیا شهری که نتواند آسمان خود را از آتش نجات دهد، جای امنی برای سرمایه‌گذاری چند صد میلیارد دلاری است؟

عبرت پاتریوت‌ها

برای فهم ماهیت پوشالی این مدل، نیازی به بازخوانی قرون گذشته نیست؛ گزارش‌های رسمی مؤسسات نظامی در سالیان متوالی نشان می‌دهد عربستان سعودی همواره در زمره بزرگ‌ترین واردکنندگان سلاح در جهان بوده و صدها میلیارد دلار سرمایه حاصل از نفت را مستقیماً به حساب غول‌های اسلحه‌سازی آمریکا نظیر لاکهید مارتین و ریتیون سرازیر کرده است. اما نتیجه چه بود؟

آیا سامانه‌های چند میلیارد دلاری پاتریوت و تاد توانستند در جریان حمله تاریخی به تأسیسات نفتی آرامکو، شاهرگ اقتصادی این رژیم را حفظ کنند؟ در آن حادثه، رادارهای آمریکایی حتی متوجه جهت ورود پرنده‌ها نشدند و ترامپ در مقابل دوربین رسانه‌ها، بی‌شرمانه‌ترین تعبیر تاریخ دیپلماسی را به کار برد و ریاض را «گاو شیرده» خواند و گفت: «سعودی‌ها بدون چتر حمایتی ما حتی دو هفته هم دوام نمی‌آورند؛ پس اگر دفاع می‌خواهند، باید سر کیسه را شل کنند»!

حقیقت این است که تسلیحات غربی به حکام منطقه نه برای تولید اقتدار، بلکه به عنوان ابزاری برای باج‌گیری، دوشیدن ذخایر ارزی و تضمین وابستگی بی‌پایان فروخته می‌شود.

خریدار این سلاح‌ها حتی کدهای نرم‌افزاری و مجوز پرواز جنگنده‌هایش را در اختیار ندارد؛ خلبان برای فشردن کلید شلیک، باید از مستشار نظامی آمریکایی اجازه بگیرد. چنین کشوری ممکن است «انبار باروت» باشد، اما هرگز قدرت نظامی نخواهد بود.

دکترین انقلاب اسلامی؛ استقلال، شرط حیات و ستون فقرات توسعه

در نقطه مقابل این تفکر ذلیلانه و کرایه‌ای، منظومه فکری امامین انقلاب اسلامی قد علم کرده است؛ بینشی حکیمانه که امام شهید انقلاب، حضرت آیت‌الله العظمی امام شهید خامنه‌ای دهه‌ها بر آن تاکید داشت. استقلال کشور، شرط اول و بنیادین هر توسعه‌ای است. امنیت خریدنی نیست؛ امنیتی پایدار است که درون‌زا باشد.

توسعه‌ای که ریشه در خاک خود نداشته باشد و میوه‌اش به اراده بیگانگان وابسته باشد، توسعه نیست، یک ویترین شکننده است. منطق انقلاب اسلامی تصریح می‌کند که پیشرفت واقعی، زمانی حاصل می‌شود که صنعت، فناوری، اقتصاد و به ویژه قدرت بازدارندگی یک ملت بر دوش مغزهای بومی، اراده جوانان و ارکان داخل